

Sygn. akt III AUa 9/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

**Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSA Ireneusz Lejczak (spr.)

Sędziowie: SSA Grażyna Szyburska-Walczak

SSA Jacek Witkowski

Protokolant: Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2019 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek apelacji B. M.

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 października 2018 r. sygn. akt VIII U 2569/18

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 października 2018 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania B. M. od trzech decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z 9 marca 2018 r., którymi organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do ponownego przeliczenia kapitału początkowego (znak (...)), ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 lutego 2018 r. (znak (...)) oraz ponownie ustalił wysokość i podjął wypłatę okresowej emerytury kapitałowej od 1 lutego 2018 r. (znak (...)).

Rozstrzygnięcie to Sąd pierwszej instancji wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Decyzją z dnia 05.07.2006r. znak (...) ZUS Oddział we W. ustalił B. M. kapitał początkowy.

Do ustalenia kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 873,06 zł.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 01.01.1980 r. do 31.12.1989 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 71,51%. Podstawę wymiaru

kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 71,51% przez kwotę 1220,89 zł tj. kwotę bazową ($71,51\% \times 1220,89 \text{ zł} = 873,06 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął okresy:

- składkowe 14 lat, 2 miesiące i 25 dni tj. 170 miesięcy;
- nieskładkowe: 4 lata, 8 miesięcy i 1 dzień oraz okres sprawowania opieki na dzieckiem/dziećmi 3 lata, 2 miesiące i 7 dni. Łącznie 7 lat 10 miesięcy i 8 dni tj. 94 miesięcy.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 01.01.1999 r. wyniósł 93.163,84 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS nie uwzględnił okresów:

- od 29.06.1990 r. do 01.09.1991 r. i od 28.07.1996 r. do 13.04.1997 r. - zgodnie z art. 7 pkt 5 b brak jest zaświadczenia, że na dziecko ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługiwał zasiłek pielęgnacyjny;
- od 13.02.1998 r. do 20.02.1998 r. - okres zarejestrowania w PUP jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Decyzją z dnia 09.08.2006 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie ustalił kapitał początkowy dla B. M.. Do ustalenia kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 873,06 zł. ustaloną w decyzji z dnia 05.07.2006 r.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął okresy:

- składkowe 14 lat, 2 miesiące i 25 dni tj. 170 miesięcy;
- nieskładkowe: 4 lata, 8 miesięcy i 1 dzień oraz okres sprawowania opieki na dzieckiem/dziećmi 5 lat, 0 miesięcy i 26 dni. Łącznie 9 lat 8 miesięcy i 27 dni tj. 116 miesięcy.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 01.01.1999 r. wyniósł 97.724,22 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od 13.02.1998 r. do 20.02.1998 r. (okres zarejestrowania w PUP jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku).

Od decyzji z dnia 05.07.2006 r. wnioskodawczyni złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział Ubezpieczeń Społecznych. Postanowieniem z dnia 24.10.2006 r. (sygn. akt IX U 1928/06) Sąd umorzył postępowanie.

Decyzją z dnia 05.04.2017 r. w związku z wnioskiem o emeryturę organ rentowy ponownie ustalił kapitał początkowy dla B. M.. Do ustalenia kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 887,95 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 72,73% przez kwotę 1220,89 zł tj. kwotę bazową ($71,51\% \times 1220,89 \text{ zł} = 887,95 \text{ zł}$). Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął okresy:

- składkowe 14 lat, 2 miesiące i 25 dni tj. 170 miesięcy;
- nieskładkowe: 4 lata, 8 miesięcy i 1 dzień oraz okres sprawowania opieki nad dzieckiem/dziećmi 5 lat, 0 miesięcy i 26 dni. Łącznie 9 lat 8 miesięcy i 27 dni tj. 116 miesięcy.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 01.01.1999 r. wyniósł 104.075,73 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresów:

- od 13.02.1998 r do 20.02.1998 r. - okres zarejestrowania w PUP jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Decyzją z dnia 09.03.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił prawa do ponownego ustalenia kapitału początkowego.

B. M. do wniosku z dnia 23.02.2018 r. nie przedłożyła żadnego nowego dokumentu, który mógłby mieć wpływ na zmianę wysokości kapitału początkowego. Wobec czego brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia emerytalnego.

ZUS decyzją z dnia 05.04.2017 r. dokonał przeliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem okresów niewykonywania pracy z powodu opieki nad dziećmi na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy w myśl obowiązujących przepisów.

B. M. (ur. (...)) w dniu 23.03.2017 r. złożyła wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 07.04.2017 r. przyznano wnioskodawczyni prawo do emerytury zgodnie z ustawą o emeryturach i rentach z FUS od dnia 01.03.2017 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury zgodnie z decyzją z dnia 07.04.2017 r. została obliczona następująco:

- kwota składki zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 242044,39 zł;
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 358839,77 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 249,90 m-cy.

Łącznie 2404,50 zł.

Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, ponieważ B. M. kontynuowała zatrudnienie.

B. M. w dniu 23.02.2018 r. złożyła wniosek o podjęcie wypłaty przedkładając świadectwo pracy.

W związku z w/w wnioskiem organ rentowy decyzją z dnia 09.03.2018 r. ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od dnia 01.02.2018 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Obliczenie emerytury zgodnie z decyzją z dnia 09.03.2018 r.:

- kwota składki zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 272577,91 zł;
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 388719,59 zł;
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 241,00 m-cy.

Wysokość emerytury wynosi 2743,97 zł.

Łącznie ustalona kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wynosi 3302,53 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 2792,86 zł.

Decyzją z dnia 09.03.2018 r. (...) organ rentowy ponownie ustalił wnioskodawczyni okresową emeryturę kapitałową od 01.02.2018 r.

Wysokość okresowej emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zaewidencjonowanych na subkoncie, ustalonych na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano Wnioskodawczyni okresową emeryturę kapitałową, tj. 134613,16 zł i średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, tj. wieku 61 lat i 1 miesiąc - 241,00 miesięcy. Okresowa emerytura przysługuje w kwocie 558,56 zł. Od 01.03.2018 r. przysługuje kwota 575,21 zł. Prawo do emerytury kapitałowej wygaśnie z dniem 06.01.2023 r., tj. z dniem poprzedzającym wiek, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy o emeryturach kapitałowych, chyba że prawo do tej emerytury wygaśnie wcześniej.

Wraz z pismem z dnia 18.07.2018 r. wnioskodawczyni przedłożyła w toku postępowania odwoławczego nowy dokument tj. druk RP-7 z dnia 15.04.2004 r.

Wobec powyższego ZSU w dniu 13.09.2018 r. wydał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego. Do obliczenia kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 01.01.1983r. do 31.12.1992 r. kapitał początkowy ustalony na dzień 1.01.1999 r. wyniósł 104 606, 59 zł.

Natomiast decyzją z dnia 14.09.2018 r. ZUS ponownie przeliczył wnioskodawczyni emeryturę od 1.09.2018 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Zgodnie z powyższą decyzją łącznie kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wynosi 3416,08 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy, powołując się na przepisy art. 7 ust. 1 i 2, art. 24, 25 i 26, art. 114 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uznał, że odwołanie wnioskodawczyni było nieuzasadnione.

Zgodnie ze wskazaniem Sądu I instancji, spór w sprawie dotyczył kwestii ustalenia kapitału początkowego oraz podstawy wymiaru emerytury B. M., a także możliwości ponownego przeliczenia jej kapitału początkowego i przysługującej jej emerytury z uwzględnieniem zakwestionowanych przez organ rentowy 25 dni okresów składkowych i 27 dni nieskładkowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego wnioskodawczyni nie przedłożyła żadnych nowych dowodów, ani nie ujawniła okoliczności, uzasadniających ponowne przeliczenie kapitału i świadczenia. Tym samym nie spełniła przesłanek wymaganych treścią art. 114 ustawy emerytalnej. W ocenie Sądu zaskarżona decyzja, odmawiająca ponownego przeliczenia kapitału i emerytury jest prawidłowa i została wydana na podstawie obowiązujących przepisów.

W odniesieniu do żądania wnioskodawczyni uwzględnienia przy obliczeniu jej kapitału początkowego 25 dni okresów składkowych i 27 dni nieskładkowych, Sąd Okręgowy powołał się na przepisy art. 53 ust. 1-2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazując, że przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy. Dlatego, zdaniem tego Sądu, organ rentowy prawidłowo odmówił uwzględnienia ww. okresów, które wynoszą mniej, niż pełny miesiąc. Zatem organ rentowy prawidłowo przyjął okresy do ustalenia wartości kapitału początkowego: składkowe – 14 lat, 2 miesiące i 1 dzień, oraz nieskładkowe – 4 lata, 8 miesięcy i 1 dzień, a także okresy sprawowania opieki nad dziećmi – 5 lat i 26 dni tj. 116 miesięcy.

Sąd Okręgowy odmówił uwzględnienia okresu od 13.02.1998 r. do 20.02.1998r. do stażu pracy wnioskodawczyni (jako okresu składkowego), bowiem zgodnie z art. 6 ustawy emerytalnej jedynie okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych podlega zaliczeniu do okresów składkowych, natomiast w ww. okresie wnioskodawczyni nie pobierała takiego zasiłku.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że prawidłowo organ rentowy do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego za rok 1989 r. przyjął wskaźnik podstawy wymiaru składek z miesięcy przepracowanych tj. od 1.1989 r. do 7.1989 r. i od 9.1989 r. do 12.1989 r. (11 miesięcy).

Wobec powyższych ustaleń Sąd ten doszedł do przekonania o braku podstaw do zmiany zaskarżonych decyzji, które są prawidłowe, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Z wyrokiem nie zgodziła się wnioskodawczyni, wywodząc apelację, w której zaskarżyła wyrok w części i zarzuciła Sądowi I instancji błędne przyjęcie za właściwy, do ustalenia kapitału początkowego, okres zatrudnienia od stycznia 1989 r. i od września 1989 r. do grudnia 1989 r., co wpłynęło na zaniżoną wysokość wskaźnika podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia przyjętego za 1989 r. W uzasadnieniu apelacji wnioskodawczyni wskazała, że przebywała na urlopie wychowawczym od 3 lipca 1989 r. do 8 września 1989 r., czy przepracowany okres to mniej niż 10 miesięcy, a nie jak przyjął Sąd Okręgowy – 11 miesięcy. Ponadto urlop wychowawczy rozpoczął się w poniedziałek 3 lipca 1989 r., zaś dni 1 i 2 lipca przypadają w weekend, co wskazuje, że urlop ten nie mógł rozpocząć się w dni wolne od

pracy. W związku z tym apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie do wyliczenia wysokości kapitału początkowego i należnego jej świadczenia emerytalnego okresu zatrudnienia w 1989 r. wynoszącego mniej niż 10 miesięcy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji ustalając stan faktyczny oparł się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, należycie go rozważył i wskazał jakim środkiem dowodowym dał wiarę, przedstawiając prawidłową ich ocenę, którą właściwie uargumentował. Całość podjętych ustaleń faktycznych tego Sądu przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu wyroku zasługuje na akceptację. Ustalenia te jako prawidłowe i znajdujące oparcie w materiale dowodowym Sąd Apelacyjny podziela przyjmując za własne, w związku z czym nie ma konieczności ich ponownego przytaczania w całości (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22.02.2010 r., I UK 233/09, z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, z dnia 5 listopada 1998 r. I PKN 339/98 i postanowienie z dnia 22 kwietnia 1997 r., II UKN 61/97).

Analiza akt postępowania wskazuje, że nie wystąpiło w niej również naruszenie przepisów prawa materialnego. Wyjściowo Sąd Apelacyjny dostrzega, że przedmiotem sporu na etapie postępowania apelacyjnego było ustalenie, czy i w jakim zakresie należałoby zmienić proporcje ustalania zarobków, uzyskiwanych przez apelującą w 1989 r. do średniej podstawy, służącej do ustalenia podstawy wymiaru składki za dany miesiąc, na potrzeby obliczenia kapitału początkowego, w sytuacji, gdy ubezpieczona nie przepracowała pełnego roku kalendarzowego.

Zatem spór w swojej istocie sprowadzał się do prawidłowego sposobu ustalenia kapitału początkowego. W ocenie ubezpieczonej bowiem okres przepracowany przez nią w 1989 r. wynosił 10 miesięcy, nie zaś jak przyjął organ rentowy -11 miesięcy. W jej ocenie uznane do okresu przepracowanego 1 i 2 lipca 1989 r. przypadają na weekend, a zatem dni wolne od pracy, które nie powinny zostać uwzględnione do okresu pozostawania w ubezpieczeniu, przesądzającemu o podleganiu za cały miesiąc lipiec.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia pozostaje, że w dacie wniosku o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego, jak i decyzji obowiązująca była regulacja z art. 174 ust. 3b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepis ten w nowym, wprowadzonym art. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 960) brzmieniu obowiązuje od dnia 1 października 2013 r. Zgodnie z jego treścią, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Wskazać w tym miejscu należy na uzasadnienie projektu ustawy z dnia 21 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 960), z którego wyraźnie wynika, iż proponowana zmiana art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wprowadza korzystniejsze zasady ustalania kapitału początkowego w przypadku kobiet, które przed dniem 1 stycznia 1999 r. korzystały z urlopu wychowawczego i w związku z tym przepracowały tylko przez część roku kalendarzowego. Sąd Apelacyjny zwrócił także uwagę, że głównym motywem wprowadzenia tejże regulacji był nierozwiązany dotychczas problem tych osób, które do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego musiały wskazać również rok kalendarzowy, w którym korzystały z urlopu wychowawczego. Wskaźnik wysokości wynagrodzenia za ten rok był zatem obniżony, bo do jego ustalenia przyjmowało się przeciętne wynagrodzenie z całego roku, co bardzo obniżało wysokość kapitału początkowego, a w przyszłości emerytury. Dlatego w treści uzasadnienia projektu ustawy podkreślono, że proponuje się wprowadzenie korzystnego dla ubezpieczonych przepisu, a mianowicie, jeżeli we wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego okresie znajduje się rok kalendarzowy, w którym ubezpieczona przebywała

na urlopie wychowawczym i dlatego pozostawała w ubezpieczeniu jedynie przez część miesiący tego roku, to do obliczenia stosunku wynagrodzenia uzyskanego w tym roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmowana byłaby kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia odpowiednia do liczby miesięcy lub dni, w których zainteresowana pozostawała w ubezpieczeniu, a nie z całego roku.

Ubezpieczona B. M. od 3 lipca 1989 r. do 8 września 1989 r. (świadcstwo pracy z dnia 30.12.1993r., k.14 a.k.) korzystała z urlopu wychowawczego, zatem w roku tym pracowała od 1 stycznia do 2 lipca 1989 r. oraz od 9 września do 31 grudnia 1989 r., tym samym jest osobą uprawnioną do skorzystania z dobrodziejstwa wprowadzonej regulacji. Jednakże w tym miejscu, w nawiązaniu do wywodów apelującej, Sąd Odwoławczy zwraca uwagę, że rzeczywiście pierwotne brzmienie projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS zakładało dodanie do art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ustępu 3c w brzmieniu następującym: Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony korzystał z urlopu wychowawczego i dlatego świadczył pracę jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy lub dni świadczenia pracy. Jednakże projekt ustawy, czy uzasadnienie projektu nie mają żadnej mocy wiążącej i realnie nie obowiązują w porządku prawnym. Moc wiążącą posiada ustawa przyjęta przez Sejm oraz podpisana przez Prezydenta. W tym kontekście zauważyć trzeba, że już po I czytaniu w komisjach podkomisja nadzwyczajna po rozpatrzeniu na posiedzeniach projektu poselskiego ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (druk 636) przedstawiła projekt, wedle którego artykułowi 174 ust. 3b nadano brzmienie obowiązujące aktualnie, mianowicie: Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. W rezultacie zatem słusznie ocenił Sąd I instancji, że przepis ten obejmuje miesiące nie w rozumieniu wyłącznie pełnych miesięcy, w których ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu, ale w rozumieniu miesięcy, w czasie których występowało ubezpieczenie społeczne.

W realiach rozpoznawanej sprawy, ubezpieczona była objęta ubezpieczeniem także w lipcu i we wrześniu 1989 r., dlatego w zgodzie z przepisem art. 174 ust. 3b ustawy, uznać trzeba, że są to miesiące, w trakcie których występowało ubezpieczenie społeczne. Z punktu widzenia cytowanego przepisu bez znaczenia jest fakt podlegania temu ubezpieczeniu tylko przez 2 dni lipca bądź 22 dni września, albowiem przepis stanowi wprost o miesiącach.

Z tych względów Sąd Apelacyjny ocenił sposób obliczenia kapitału początkowego jako prawidłowy i zgodny z obowiązującymi regulacjami. Rację miał więc organ rentowy, że brak jest podstaw do przeliczenia ubezpieczonej kapitału początkowego.

Podzielić należy też stanowisko Sądu Okręgowego, że jeżeli brak jest podstaw do przeliczenia kapitału początkowego, również przeliczenie emerytury nie znajduje żadnego uzasadnienia. Trzeba mieć bowiem na uwadze, że apelującej przysługuje emerytura obliczona według zasad określonych w art. 25-26 ustawy, a zatem jej wysokość zależy od wartości kapitału początkowego. Podstawę obliczenia takiej emerytury stanowi bowiem kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Wysokość kapitału początkowego ma zatem bezpośredni wpływ na wysokość emerytury.

Kierując się tymi rozważaniami Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

SSA Jacek Witkowski SSA Ireneusz Lejczak SSA Grażyna Szyburska-Walczak

R.S.